

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 70/2016
02.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Г., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката П.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 10/12 од 16.11.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 614/13 од 29.10.2015. године, у седници већа одржаној 02.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 10/12 од 16.11.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 614/13 од 29.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 10/12 од 16.11.2012. године окривљени Р.Г. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, док му је на основу одредбе члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, по правноснажности пресуде, с`тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања мере.

Истом пресудом оштећени Г.Ш. и оштећени М.М. у смислу члана 206. став 2. ЗКП упућени су на парницу ради остварења имовинскоправног захтева, док је окривљени Р.Г. обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 614/13 од 29.10.2015. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, у делу одлуке о кривичној санкцији, преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 10/12 од 16.11.2012. године тако што је тај суд окривљеног Р.Г., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези

члана 289. став 1. Кривичног законика, за које је побијаном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 10 месеци, а применом члана 45. став 5. КЗ одређено је да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, док су жалбе браниоца у преосталом делу и Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици одбијене као неосноване а побијана пресуда у неприначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Р.Г., адвокат П.Т., на основу члана 483. став 1. ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, одредбе члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 16. став 5. ЗКП, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан, те да донесе пресуду којом ће побијане пресуде преиначити у ослобађајуће, јер нема доказа да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет и за које је осуђен.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г., адвоката П.Т., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 16. став 5. ЗКП, које нису одредбом члана 485. став 4. предвиђене као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

У поднетом захтеву се наводи да у побијаним пресудама није утврђена основна чињеница, а то је да ли постоји узрочна веза између пропуста окривљеног и настанка саобраћајне незгоде, односно да ли је до слетања возила са коловоза дошло због дејства алкохола на окривљеног, због кретања возила брзином већом од дозвољене или због техничке неисправности возила. Такође, по ставу одбране суд није правилно ценио допунски налаз вештака саобраћајне струке што је свеукупно узроковало доношење осуђујуће пресуде, иако је, по ставу одбране, суд у недостатку ваљаних доказа везано за кривицу окривљеног морао поступити по начелу „in dubio pro reo“, дакле морао је донети одлуку која је блажа по окривљеног.

Овим наводима у захтеву браниоца окривљеног се указује на погрешну оцену доказа, односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, одредбу члана 440. ЗКП, која, одредбом члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека, те је поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.